

Po dolgoletnem garanju ga je Bog poklical k sebi. Umrli je 9. januarja v Nerangu. Ta žalostna vest nas je vse močno pretresla, saj naša slovenska skupnost ni več ista, kot je bila prej. Osebno sem izgubil dobrega prijatelja. Mi vsi pa smo tukaj izgubili močan steber slovenstva v tem delu Avstralije. Jožeta sem spoznal pred 30 leti, kmalu po njegovem prihodu v Queensland. Bil je eden redkih, ki ga ni bilo treba navduševati, naj se pridruži

društvenemu delu. Jože se je vedno sam že vnaprej ponudil, da nam pomaga, kadar je bilo treba. Z njegovim tovornjakom je pogostokrat prišel na hribček in nam pripeljal ta ali oni material. Leta 1978 se je pridružil odboru Planinke. Naslednje leto 1979 ko je Planinka praznovala 25 - letnico, je bil Jože že predsednik društva. Od takrat naprej sta bila skupaj z Albino pogostokrat vključena v društvenem odboru. Letošnje leto je bil podpredsednik. Slovenska družba mu je v življenju zelo veliko pomenila. Več kot deset let je bil predsednik Slovenskega narodnega Sveta Qld. Poznali smo ga tudi kot dobrega pevca pri slovenskih mašah, med domačo družbo ali na društvenih prireditvah. Imel je dober nastop pred občinstvom, govoril je samozavestno in prepričljivo.

Zadnjih 17 let je skupno z ostalimi radijskimi uredniki redno vodil slovenske radijske oddaje na postaji 4EB v Brisbanu (**na fotografiji zgoraj nekaj dni pred smrtjo**). Bil je tudi 15 let v radijskem odboru, kot konviner ali vice konviner. Letošnje leto pa je bil blagajnik. Oddaje je pogostokrat sestavljal s pomočjo računalnika in internetno povezavo z radiom Ognjišče in internetno povezavo z domovino. Prav tam za računalnikom, kjer je preživel veliko časa, za pisalno mizo in računalnikom, je podlegel srčnemu napadu. Več let je vodil samostojno slovensko radijsko oddajo na postaji 4CRB na Gold Coastu. Zaradi velike razdalje med domom in radijskem studijem ter društvom Planinke je tekom let v korist slovenske skupnosti prevozil dosti več kot 100.000 km na lastne stroške. Delal je predvsem za korist slovenske skupnosti.

Jože je bil poznan tudi po svoji gostoljubnosti. V njegovem domu je bilo tekom let sprejeto veliko

število obiskov - gostov iz Slovenije in drugod, predvsem pa vseh naših duhovnikov, ki so obiskali našo slovensko skupnost tukaj. Vsakdo je bil pri Jožetu in Albini dobrodošel in lepo sprejet.

Pogrebno sv. mašo sta v cerkvi Srca Jezusovega Clear Island Waters ob zelo številni udeležbi rojakov in prijateljev, ki so prišli od blizu in daleč, opravila pater Valerijan in pater Ciril v sredo, 16. januarja 2003. Jože poleg žene Albine, hčerke Ljubice

in Albince, sina Edija ter 8 vnukov in 4 pravnukov zapušča še veliko prijateljev in znancev. Vsi ga bomo zaradi njegove družabnosti zelo pogrešali. Dragi Jože, počivaj v miru. Naj Ti bo ljubi Bog dober plačnik.

Mirko Cuderman

Oglašam se, ker sem imela srečo, da sem preko Misli dobila mojo faranko **Dorico Čelik – Poliak**. Je isti letnik, kot sem tudi sama. Povedala mi je, da je šla po končani osnovni šoli v Tolmin na gimnazijo, jaz pa sem se šla v Idrijo učiti šivanja. Nisva se več srečali. Ko pa sem šla v Sydney na zlato mašo patra Valerijana sem izvedela, da je Dora že odšla po Božje plačilo 15. julija 2001. Mož George, ki je po rodu Srb, nas je povabil na obisk in smo šli skupaj na pokopališče, kjer je krasno zasajeno s cipresami. Vem, da je Dorica srečna. Imela je tri otroke. Hčerka je učiteljica in sinova sta oba inženirja. Lep pozdrav vsem bralcem Misli. Vem, da je tudi takšnih veliko, ki umrejo in nihče od nas ne napiše o njih.

Pri vseh govori in lepih besedah izrečenih Jožetu Vahu v slovo, bi samo še to pripomnila. Bilo je nekako pred tremi leti, ko smo imeli letni občni zbor za Radio. Slabo nam je kazalo in bi kmalu izgubili našo »uro na teden«, ker so tudi prijatelji obnemogli, pa pride skozi vrata človek, Slovenec po materi. Bil je plačan član radijske postaje 4EB in je imel pravico voliti in biti izvoljen. Ko se je vse srečno končalo, je Jože vkliknil: »Tega človeka je danes nam sam Bog prinesel.« Tak je bil Jože, zaupal je v božjo pomoč. Zato naj mu ljubi Bog da večno plačilo v nebesih.

Marica Podobnik
predsednica društva »Planinka«

PISMO IZ WOLLONGONGA

V Wollongongu je vsako drugo nedeljo v mesecu veselo snidenje z rojaki. Lepo je vse po domače. Pogovorimo se v priložnosti vsak za svoj dobrobit.

Cerkev je lepo urejena, kakor tudi vsaka, ki jo ob nedeljah obiščemo.

Vsi smo večina priletni, v visokih letih in zato še težje čakamo pogovora, domače besede. Naša rodna govornica nas že kar nekako muči. Pisma iz rodnega kraja prihajajo v lepi napredni slovenščini. Tu pa seveda še kar vztrajamo, da v tujini ne zamre. Večkrat se kakšna tuja beseda s silo pridruži in kviri domač razgovor. Naša mladina je dorastla in je tudi v težavah. Šole so pač izven rednega slovenskega jezika, zato je vsem težko zaradi prave slovenščine, starejšim in mladini. Razumljivo je, da se mladi rod težko pridruži slovenskemu društvu, starejši rojaki pa tudi ostajamo zadaj. Gotovo imajo nekateri glasbene inštrumente in, da bi se vsaj nekajkrat pridružili pri slovenskih klubih.

Pesem poživi, ples pa tudi, brez tega bi svet težko obstajal. Vsi se radi udeležimo slovenskega veselega razpoloženja. Seveda, tudi ne manjka dobre kapljice in kaj sladkega.

Mladina je priljubljena in tako bo vedno, dokler bo svet obstajal, posebno še tistim, ki čakajo okrevanja, da se olajša njihovo slabo zdravje.

Naslednje leto, kaj bo vsem prineslo? Gotovo vsi pričakujemo le najboljše.

Voščim vsem srečno, blagoslovljeno in uspeha polno Novo Leto 2003.

Lepo pozdravljeni, Bog živi!

Ivanka Žabkar

STOPAJOČ V LETO 2003 premišljujemo

kaj vse nas bo dohitelo, obljubljam si večjo ali manjšo prizadevanje kot lani, želimo si marsikaj. Kakšne so pa možnosti?

Čudežev ne moremo pričakovati, še manj pa jih ustvarjati. Živimo v upanju in zadovoljstvu, da smo do sedaj ledino orali, posejali in sedaj pač pridelke več ali manj, če nam je šlo po sreči, lahko uživamo. Hvala Bogu in nam samim, če smo uspešno krmarili. Naša rojstna domovina je v enajstih letih samostojnosti dosegla ravnotežje, ki si ga je zaželela s skoraj 100% participacijo na plebiscitu 26.12.1990 in je po tisočletnem

pripadništvu 25.6.1991 postala samostojna država Slovenija. V lanskem letu so se ji odprla vrata v pripravah na vstop v Evropsko zvezo in NATO. Za nas po svetu, ki smo zvesto, vendar tanko vejevje te slovenske lipe, se počasi urejajo zadeve. Majhno, toda pomembno nam je ta naša mala državnica ponudila vračanje vzetega premoženja in tako rekoč podarila delništvo, ki ga lahko vnovčimo ali čakamo na ponujeno priliko. Za nas avstralske Slovence pa je pozitivna poteza lanskega decemberskega sklepa ureditve prenosnih pokojnin in zdravniškega varstva. V tem letnem začetku finančnega poslovanja – od prvega junija dalje - bomo lahko predložili našo delovno dobo v Sloveniji tamkajšnjemu socialnemu svetu, preko konzulata v Canberri. Verjetno bo temu dodan prenos zdravstvenega zavarovanja za časa vašega bivanja v Sloveniji. Za vse podrobnosti lahko pokličete direktno slovensko predstavništvo v Canberri med delovnim časom g. Bertonclja ali g. Rodeta na številko 02 6243 4830.

Istočasno za vse vas, ki ste bili za časa druge svetovne vojne na delu ali ujetništvu v Nemčiji, je v članku revije Seniors News podrobno, kako lahko zaprosite za nemško pokojnino.

Tudi mi v Avstraliji smo v lanskem letu doživljali pomembne obletnice naših cerkvenih predstavnikov in cerkva ter pomembna društvena obdobja. Melbournski upokojeanci in prijatelji smo obiskali sorojake v Queenslandu, Milduri in si ogledali marsikaj ter se srečevali z izmenjavo misli ob prijetnih mesečnih kosilih v cerkvenem in društvenem svetu. Ogledali smo si upokojevska naselja, kjer skrbijo za brezskrbno življenje pod 24 urno varstveno in zdravniško oskrbo. Premislite!

S pomočjo vas, dobrih ljudi, smo lahko uspešno in prijetno predstavili slovensko kulturo, umetnost in izraz na Razstavišču Victoria Marketa in Royal Exhibition Building. Izrečna hvala našim mlajšim in srednjeletnikom za glasbeno predstavitev slovenskega zvoka in posebno našim upokojevcem za predstavo slovenske folklorne na odru in na stojnicah. Vabimo vas, da sodelujete s pridnimi društvenimi in cerkvenimi delavci. Odprite vaše bogate skrinje našega slovenskega ideala, da ga v skupnem sodelovanju predstavimo in delimo s sonarodi te naše dobre Avstralije.

Helena Leber
socialna delavka

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo od Andreja Bratina!

I had the best time at school in Slovenija, it was so great to hear the teachers and students speaking fluent Slovene! I am back now, but I miss it there especially the snow and 'burja'!

I arrived back in Australia near the end of January and the temperature difference was unbelievable, -15 and 34 degrees. Luckily I spent the week at Mt. Eliza where I rested for half of the week, before taking my first peak at the beach.

Also during the week, p. Metod arrived in Australia for a 3 week holiday. We hope he has great summer weather here.

Remember if you would like to send a message to the Misli's Youth Section, then write:

misli_corner@hotmail.com

Avstralski dijak v vipavski šoli

V začetku, ko sem prišel v Slovenijo, sem imel mešane občutke o tem, kako me bodo ljudje sprejeli. Mislim sem, da bom v tem novem okolju popolen tujec. Toda že po prvih srečanjih z ljudmi sem ugotovil, da so do mene vsi prijazni, gostoljubni in radovedni o moji dotedanji življenjski poti.

Prvi dan, ko sem prišel v Vipavo, je bila že noč. Odšel sem v dom, kjer sem najprej srečal gospoda Stanka. Nato me je odpeljal v sobo. Vprašal me je, če sem utrujen, odgovoril sem mu da 'zelo'. Rekel mi je, da lahko grem takoj počivat. Bil sem zadovoljen, dokler mi ni povedal, da se pouk začne že ob pol osmih, in še več, da so jutranje molitve že ob pol sedmih. To je pač šola!

Bil sem tudi zelo presenečen nad glasbo, ki me je zjutraj prebudila iz trdnega spanca. Bil sem še nekoliko

utrujen, a moral sem iti v šolo. Srečal sem se z gospodom ravnateljem Anželom, ki me je peljal v drugi C razred, kjer sem se predstavil učencem. Seveda sem bil takoj v središču pozornosti. Bilo mi je nekoliko nerodno, zato sem se vsedel v zadnjo klopo.

Še posebej sem se težko znašel, saj nisem poznal nikogar. Med odmorom sem opazil, da se drugi pogovarjajo o meni, namesto z menoj. Počasi pa sem spoznaval vedno več prijateljev v krogu katerih sem se počutil bolj domače.

V tem času sem spoznal veliko stvari, ki so drugačne, kot pri nas. Na primer tam so šole mešane, jaz pa obiskujem šolo samo za fante. Pri nas se ne preobuvamo, nosimo pa uniforme, ki so enake za vse fante. Veliko razliko sem opazil tudi v šolskem sistemu, ki je pri nas veliko bolj pester, saj lahko izbiramo med številnimi predmeti. Na primer: V prvem letniku gimnazije lahko izbereš umetnostno smer, humanistično smer in tako naprej...

Dovolite mi, da se ob tej priložnosti zahvalim vsem profesorjem, ki so me v tem času vzpodbujali in so mi bili v veliko pomoč pri učenju slovenskega jezika.

Seveda bi se rad ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki ste mi omogočili, da sem ta obisk v Sloveniji preživel zelo lepo. Posebej bi se zahvalil ravnatelju Vladu Anželu, za tako topel sprejem na šoli, gospe Sandi Ceferin, ki mi je omogočila obisk Slovenije, moji profesorici slovenščine, gospe Aleksandri Ceferin, ki me je naučila prvih osnov slovenskega jezika. Hvala tudi še enkrat vsem tam v domu in hvala vsem v Škofijski gimnaziji Vipava!

Proslava 25. obletnice pouka slovenskega jezika

Samo nekaj besed o pripravah na **proslavo 25. obletnice pouka v soboto, 22. marca, v dvorani sv. Cirila in Metoda v Kew**. Začenjajo se glavne priprave in še nekaj važnih odločitev. Medtem bi vam rada povedala o tem, kaj se bo dogajalo v februarju.

Del prireditve bo srečolov in imamo pripravljenih v ta namen nad trideset lepih nagrad. Srečke bomo prodajali v verskem središču in po klubih. Dali vam bomo tudi priložnost, da kupite vstopnice z všteviličenimi sedeži. Kje in kdaj bodo na razpolago in koliko bodo stale, vam bomo sporočili tekom februarja. Oglejte si prosim oglasno desko v verskem središču in v klubih.

Zgodaj v februarju bomo razposlali povabila. Glede visokih gostov iz Slovenije še nimamo odgovora. Kot morda že veste, niso povabljeni gostje, ki so povabilo že sprejeli, več na svojih službenih mestih. Politična pokrajina se je v Sloveniji sedaj precej spremenila in ob času, ko gre ta članek v tisk, še nismo dobili odgovora. Stvar je v rokah odpravnika poslov g. Bojana Bertoncija. Glede te zadeve sem tudi v povezavi s sorojaki v Sydneyju, saj smo imeli v namenu dvojno proslavo. Verjetno se bodo stvari v kratkem razčistile. Na vsak način bom prosila za odgovor, ali da ali ne.

Sedaj pa še na kratko o **jubilejni knjigi SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA (z ilustracijami približno 150 strani)**, ki je na poti do tiska. V naslednjem tednu bo sestavljena in oblikovana, poslana tiskarju na vpogled, sledil bo natančen pregled besedila in nato tiskanje. Oblikovalka je Tanja Ledwyck (roj. Brgoč). Tiska jo Ernest Orel v Adelaidi. Knjiga bo bogato opremljena s fotografijami (nad 70) in dokumenti slovenskih

storitev in uspehov na šolsko-vzgojnem področju. Knjiga vsebuje imena vseh učencev (480) in vseh učiteljev v Viktoriji, ki so učili v srednji šoli pa tudi v slovenskem centru in v društvih. Pisana je v angleškem jeziku, lahko boste pa tudi brali lepo število slovenskih besedil, ki so jih napisali učitelji in učenci.

Dragi rojaki, pozvala sem vas že na prednaročila in nekaj se vas je odzvalo. Lepo se vam zahvaljujem!

Vendar dosedaj nimam še dovolj naročil, da bi lahko presodila, kako visoko naklado lahko naročim.

Prosila bi za vašo podporo s tem, da naročite naprej in sicer do srede februarja. Do takrat stane knjiga \$20, pozneje bo \$25.

Lahko me pokličete po telefonu, na:

03 9544 0595, Lucijo Srnc na 03 9870 4810

ali druge člane pripravljalnega odbora, Metko Lenarčič, Lidijo Čusin, Anico Smrdel. Lahko naročite samo za sebe ali tudi za druge. Povejte samo svoje ime in ime drugega naročnika in koliko knjig želite naročiti. **Knjige boste lahko dobili na prireditvi, 22. marca.**

Lepo se vam že vnaprej zahvaljujem in pozdravljam! Drugič pa še kaj več!

POUK SLOVENSKEGA JEZIKA

Spet se začenja novo šolsko leto in kot druga leta vabimo na vpis vse, ki se želijo učiti, oziroma izboljšati slovenščino.

Poučevanje slovenskega jezika se prične v soboto, 8. februarja, ob devetih zjutraj, na Princes Hill Secondary College, North Carlton, Arnold Street.

Prijavite se v pisarni pri vhodu, dali vam bodo prijavnico in vas napotili v slovenski razred.

Letna vpisnina je:

za vse razrede srednje šole \$46 letno, za VCE razrede \$58, za odrasle \$150.

Plačate med tednom v banki, in izročite naslednji teden v šolsko pisarno.

Če že dobro obvladate govorno slovenščino se lahko tudi prijavite na VCE. Če imate kakšna vprašanja lahko pokličete na številko 9544 0595.

Saša Ceferin

Predstavljamo vam mlado slovensko družino v Avstraliji

**dr. Marko Stare s soprogo
dr. Dominiko roj. Mohorič in
njunim triletnim sinčkom Timom.**

Marko je bil rojen v Avstraliji in se je z družino preselil v Slovenijo. Po nekaj letih se je vrnil v Sydney, kjer je bil poleg svojega študija ena izmed zvezd Igralske družine Merrylands. Ponovno je šel v Slovenijo, kjer je nadaljeval študij medicine. Spoznal je Dominiko Mohorič in se z njo poročil. O njuni skupni poti pravi Dominika: "Kot vsak začetek je bil tudi najin težak. Pred tremi leti sva z Markom končala študij medicine na ljubljanski univerzi. Po končanem pripravništvu v izolski bolnišnici sva pospravila kovčke in se s takrat pet - mesečnim Timom odpravila v Sydney. Diplomo medicinske fakultete so nama sicer priznali, vendar sva morala opraviti tri izpite za registracijo pri avstralski medicinski zbornici.

Ponovno sva se oprijela knjig in se leto dni kasneje vpisala na podiplomski študij na Sydneyski univerzi, Tim pa je začel hoditi v bližnji vrtec. Moram priznati, da je bilo včasih zelo naporno, vendar sva bila večnega učenja vajena že iz študentskih let, zato nisva obupala. Pa tudi rezultati so postajali vidni in kar kmalu so bili izpiti za nama. Ko pomislim nazaj, si kar težko predstavljam, kako izgubljeno sem se počutila prve mesece. Ves promet je potekal po "napačni strani" ceste. Toliko ljudi različnih narodnosti sem videvala po ulicah in vsi so govorili v svojem jeziku. Še sedaj se počutim, da sem na počitnicah. Najbolj čudno pa se mi je zdelo, da proslavljamo Božič sredi poletja. Dobro se spominjam, kako mi je šel sneg po ljubljanskih ulicah na živce in kako sem želela vedno živeti nekje, kjer ni nikoli snega. Zdaj od vsega najbolj pogrešam sneg. Pa smo se kar hitro vživeli. Z Markom ne bova nikoli pozabila od kod prihajava, saj sva pustila v Sloveniji ogromno ljudi, ki nama veliko pomenijo. Čutiva pa, da jih nisva zares pustila. Saj je ves svet ena sama vas. In tehnološki napredek kar naprej krajša razdalje.

Končno je prišel težko pričakovani dan. Še zadnjikrat grem proti železniški postaji, se še zadnjikrat peljem na univerzo, da postorim še zadnje opravke. Danes popoldne se odpravljam v Hobart, kjer naju s

Timom komaj čaka Marko. Vendar to še zdaleč ni zadnja postaja. Kje bo naša družinica čez nekaj let, še ne vem. Vem pa, da bomo srečni, dokler bomo skupaj in dokler bomo imeli priložnost ukvarjati se s stvarmi, ki nas veselijo.

Hobart je torej kraj, kjer bova nadaljevala zdravniško delo. "

Dominika Stare

Pod Južnim križem

**Uroš, Miha in Jure, fantje iz Slovenije,
raziskujejo avstralska prostranstva.**

Pot v Avstralijo je za vse nas pot presežnikov. Najdaljša, najbolj odaljena od doma in najbolj drugačna od vseh ostalih vdranj. Najbolj drugačna zato, ker smo prvič nad seboj ugledali zvezde, ki na nebu rišejo drugačne slike in nam nič več znane podobe.

Tudi najdaljša pot in najdaljše potovanje se začne s prvim korakom. Simbolno smo naredili prvi korak na naši poti na novega leta dan. Sledil je stisk rok z domačimi in najbližjimi prijatelji. Še poljub za slovo in prestopili smo domači prag. Let do Avstralije je minil mirno. Po pristanku v Melbournu nas je pozdravilo poletje. Zimska oblačila smo zamenjali za poletna. Takšen pa je bil tudi sprejem v Baragovi hiši, kjer smo se še isti večer udeležili svete maše. Naslednji dan smo si ogledali mesto iz tramvaja.

Pot nas je naprej vodila na Tasmanijo ali kot ji še mnogi rečejo Van Diemen's Land. To je otok neokrnjene narave, divjih rek in potokov, prostranih deževnih gozdov in spektakularnih gorskih vrhov. Navdušeni od naravnih lepote in kristalno čistega morja, smo se najprej odpravili na vzhodno obalo. Tu so se začele naše ribiške

dogodivščine. Pogledi v mreže ribičev na obali so nas takoj prepričali, da je vredno poskusiti. Vendar je našo neizkušenost takoj opazil ribič iz Sydneya in nam priskočil na pomoč. Z nekaj nasveti in dvema velikima ribama nam je pokazal pravo pot. Tudi pri nas se je izkazalo, da je človeka bolje naučiti ribe loviti, kakor pa mu jih dati. Z vzhodne obale smo se odpravili v osrčje Tasmanije, nacionalni park Cradle Mountain. Tu so nas navdušila in očarala mogočna drevesa. Ta ista drevesa za svoje preživetje v neizprosni bitki za obstoj potrebujejo močne korenine. In prav takšne korenine morajo imeti avstralski Slovenci, da tu spodaj ohranjajo lepo slovensko besedo in običaje. Pod enim od takšnih mogočnih dreves je tekla reka Iris. Tam smo si postavili šotor in preživeli dve čudoviti noči pod južnim nebesnim svodom. Od pogledu na reko, ki je neutrudno tekla mimo, smo se spomnili na rek: "Reka je vedno ista, a vsak trenutek drugačna."

S tem smo zaključili nepozabno vandranje po Tasmaniji. Naprej nas bo pot vodila po osrčju Avstralije vse do Sydneya, kjer bomo zaključili našo odisejajo.

Ob koncu našega kratkega potopisa še misel, žal prezgodaj preminulega svetovno znanega slovenskega alpinista, Nejca Zaplotnika: **"Kdor išče cilj bo ostal prazen, ko ga bo dosegel. Kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi."** Upamo, da bomo našli pravo pot.

Jure, Miha, Uroš

VAŠI DAROVI - DO 31.1.2003

ZA BERNARDOV SKLAD: \$140: M.&P. Beribak. **\$105:** Emil Lagondar. **\$100:** Štefan Žalik, Justi Mrak, Niko Krajc. **\$50:** Pauline Pahor, Franc Šveb, Marija Umbrazunas, Peter Bizal. **\$40:** Leon Robar, Drezga Slavko, Janez Robar, Fani in Peter Natlačen, Frank Tomažin. **\$30:** Andrej Lenarčič, Kragelj, Julijana Košir, Sylvia Goetzl, Mikula, Marija Oppelli. **\$25:** Cecilija Pirnat. **\$20:** Terezija Ferencz, Lojze Korošec, Karlo Štrancar, Angelca Povh, Anica Sivec, Janko Filipič, Emilija Rutar, Ivanka Štemberger, Franc Rolih, Marija in Ivan Harej, Vinko Lunder, Ivan Ladoh, Alojz Žagar, Tilka Matjašič, Emil Fink, Andrej Grlj, F. Baša, Franc Polanec, Jože Kovačič, Stanko Tomšič, Karel in Dorothy Geržina, Ema Kowalsky, M. Šušteršič, Jože Markočič, Pavla Fabian, Franc Podobnik, Jože Novak, Franc Danev, Marica Podobnik, Vinko Ovijach, H.&E. Wajon. **\$15:** Štefan Kolenko. **\$10:** Zora Johnson, Ivan Stanič, Lotte Rafolt, Gracijan Pirc, Bruno Pavšič, Mario Vihtelič, Marija Milič, Božidar Mavko, A.M. Colja, Albin in Zora Gec, Franc Janežič, Richard Vrbanc, Tone Tomšič, Jože Lapuh, Tatjana Tee, Branka Iskra, Slavka Franetič, Peter Tomšič, Peter Bole, Tone in Branka Brožič, Danica Perko, Dora Srebroff, Zlatko in Marta Skrbiš, Franc in Franciška Maver, Viktor Bizjak, K. Vodnik, Cirila Neubaver, J.&A. Andrejaš, M. Rogl, Irena Renko, Elizabeta Kenda, Jože Hvala, Janja Sluga, Marta in Anton Kristan, Barbara

Marinčič, Zinka Kaiser, Milka Medica, Tone Brne, Vučko Antonija, Zofija in Alojz Hrast, M.&MA. Kavič, Kristina Varsavsky, Valentina Mimič, Anton Špiclin, Veronika Robar, Ivan Stanjko, Ivan in Ladislava Hozjan, M. Magdalenič, Marija Čeh, Slavica Brumec, Neža Tush, Anastazija in Branko Jerin, Ana Ogrizek, Elizabeth Kovačič, Ana Nemec, Hinko Hafner, Zinka Kaiser. **\$5:** Franciška Ludvik, Krojs Sofija, Marian Saksida, Katarina Hvalica, Gregorič Marija, Marija Burlovič, E.M. Benc, Terezija Jošar, Jože Cetin, A.&M. Fabijan, Helena Hilla, Jože Malnarič, Alexander in Lilijana Gubic, Jože Zorman, Irena Grassmayr, Josephine Urbančič, Emilija Rutar, Ritlop Marija, Miha Ulcej, Leopold Matelič, Drago Grlj, Olga Reholc, Kristina Car, Mira Urbanc, Franco Roža, Franco John.

ZA LAČNE: \$300: I.I.B.I. (V zaobljubo in zahvalo).

\$40: Alojzija Gosak, Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic). **\$30:** Marta in Anton Kristan. **\$20:** Slavko Koprivnik, Alojz Gašperič. **\$10:** Mikula. **ZA MISIJONE: \$30:** Milka Stanič. **\$20:** N.N., Elizabeta Kociper, Franc Danev. **ZA PATRA PEPIJA: \$45:** Tone in Marija Brne, **\$30:** Alojz Žagar. **\$25:** Karlo Dolmark (namesto cvetja na grob +Borisu Dolmarku). **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$100:** Mikula. **\$20:** F.&J. Bresnik (v spomin na p. Odila), Brožič Jože in Milka (namesto božičnih voščilnic). **ZA REVNE: \$50:** C. Pirnat. **NAMESTO ZA TV 31 ZA POPRAVILO CERKVE v Kew: \$300** (denar je zbirala Magdalena Tomšič).

HVALA VAM ZA DAROVE IN BOG POVRNI!

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Leto je čas, ko zemlja enkrat pripotuje okrog sonca. Novo leto pa je tisti trenutek na tej neskončni poti, ko se začne nov krog, ko se neznanokra prepotovana pot spet začne ponavljati. Kdaj v celotnem ciklu je ta trenutek, so v zgodovini posamezni narod določili vsak po svoje. Za vse pa je bil to slavnosten trenutek, ki so ga zaznamovali in praznovali na različne načine. **Kot začetek novega leta je 1. januar določil Gaj Julij Cezar leta 46 pred Kristusom.** Na ta dan so pričakali prihod mladega leta, dokler niso kristjan v starem Rimu praznovali božiča. Takrat so začetek leta premaknili na dan domnevnega Kristusovega rojstva. Praznovanje je vrnil nazaj na 1. januar papež Inocencij XII. leta 1691 in ta datum v večjem delu sveta, kot začetek neke nove poti praznujejo še danes.

Dan novega leta se pri nas upošteva kot enako kot božič. Oba praznika sta v zimskem času, katerega značilnost je sneg. Predvsem otroci so tisti, ki jim zima ne pomeni skrbi ampak najdejo v snegu kup radosti. Na travniku ob hiši ali samo na majhni zelenici med bloki je vedno dovolj prostora za kepanje za igranje v snegu, za snežaka, ki ima v vseh igranjih še posebno mesto. Čeprav se praznovanje obeh zimskih praznikov skoraj povsod razlikuje, je za eno in drugo značilno zimzeleno drevo, pa najsi je to božično drevo ali novoletna jelka. Vse to je poskusila zajeti **oblikovalka Jelka Reichman.** Umetnica, ki je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, se ukvarja z ilustracijo predvsem otroških slikanic, za kar je dobila že kopico priznanj. Ne preseneča, da je **novoletno in božično vzdušje tokrat prikazala kot pogled skozi otroške oči.**

ŠTIPENDIJSKI SKLAD SNS VIC

SLOVENSKI NARODNI SVET

VIKTORIJE sporoča, da je za šolsko leto 2003 razpisal 2 štipendiji v višini \$500.

Za štipendijo lahko zaprosijo kandidati ali kandidatkinje, ki so aktivni v slovenski skupnosti in nameravajo še nadalje delati v njej ter študirati in se ukvarjati s slovenskim jezikom, umetnostjo in kulturo.

Prošnje lahko kandidati vložijo do 15. februarja 2003, na naslov:

**SNS Vic Inc.
PO BOX 197
KEW VIC 3101**

CREATING YOUR FUTURE - With passion and total dedication

PO Box 1628
Noosaville DC
QLD 4566

We are leaders in providing integrated migration and employment services to help you and your family with new life and settlement.

- **MIGRATION CONSULTING (Australia, Canada, New Zealand)**
- **INTERNATIONAL BUSINESS DEVELOPMENT**
- **HR AND CAREER CONSULTING**
- **PERSONAL PROFILING**

Receive expert advice and solution in skilled, business and family migration from registered Migration agent.

For confidential advice contact **Tony Lenko** in Noosa office:

Ph: **07 5473 5254**

Fax: **07 5473 5079**

Mobile: **0401 294 192**

Email: tony@activescgroup.com

www.ActiveSCgroup.com

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»**THE VOICE OF SLOVENIA**«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141